

LBRIS

We know
books

Corina Ligia Pătrașcu

**AM DORURI
PREA ADÂNCI**

București, 2018

CUPRINS

Scurt cuvânt introductiv –

Diamante sunt... de Mihai Antonescu / 5

Veronicăi Micle / 11

Eminescu – Prea devreme / 13

Sunt / 14

Evadare / 15

Floare de măr / 16

În formă concretă / 17

Pro creație / 19

Femeie / 20

Suflet de femeie / 21

Conviețuire cu tine / 23

Apele / 26

Desen pe asfalt / 27

În stare / 31

Solitudine / 32

Plăsmuire senzorială / 33

Numai noi / 34

- Răsfângere / 35
Sufletul / 37
Exprimare / 38
Omule... / 39
O lume perfectă... / 40
Temeri / 41
Inutil(ă) / 42
Cântec de vară / 43
Cu doru-n sân / 44
Întoarcerea / 45
Efemer / 46
Dorință / 47
Înlăcrimată / 48
Pastel / 49
Cântec de seară / 50
Doină / 51
Atașament(e) / 52
Jocul / 53
Emoție de iarnă / 54
Nu ți-e dor? / 55
Expectativă / 56
Coșmar / 57
Pedeapsă / 58

- Misiune / 59
Tumult / 61
Ar fi de-ajuns? / 62
Dacă nu vii?! / 63
Fotografia / 64
Fericirea... / 65
Smerenie / 66
Transfigurare / 67
Dorință / 68
Dorul / 69
În creștere / 70
Numai dor / 71
Îmbrățișare / 72
Surprindere / 73
Mă iert / 74
Atinge-mă / 75
Închide-mă / 76
Furtună / 77
Iubirea / 78
Lacrimi de sânge / 79
Într-un vis / 80
Randevú / 81
Hipnoză / 82

Metempsihoză / 83
O, inimă... / 84
La despărțire / 85
Încă o zi / 86
Fără tine / 87
Noapte extatică / 88
Cutia Pandorei / 89
De nu știi, întrebă luna / 91
Femeie cu doruri / 92
Orgolii / 93
Gioconda / 94
Taină / 95
Tu, inimă... / 96
Neastâmpăr / 97
Perseide / 98
Ofrandă / 99
Am doruri prea adânci / 100
Vei pleca? / 101
Sub orizont / 102
Sfârșit de toamnă / 103
Retrospectivă / 104

Veronicăi Micle

S-a dus...

și a luat dorul cu el
cin' te mai sărută-n gând
din creștet pân' la pământ,
cine îți dezmiardă ochii?

cin' te alintă, Nicuță,
cu degete de lumină
cântă, adună în mâini
părul, buzele, umerii?

apele-ți curg șiroaie
slab înger...
rece așternut ai pus
grăbită pe drum

fără sensuri,
cumplit destin ales
Veronică, nu veți fi
Unul...

poate că-ntr-o zi
cu inima-i sângerândă,
va ști să te-aducă-napoi
dându-și ofrandă,
geniul rebel.

Eminescu

- Prea devreme -

Ai plecat,
într-o dimineață
cu maci înroșiți
sub fereastră,
puțin noroc...

bolnav ai fost,
dar de iubire!

Sunt

Mă ascund de Dumnezeu nu
sunt pregătită să coboare.

Evadare

M-am hotărât să fug
în sfârșit am îndesat
în buzunare tot în cel
drept, un codru de pâine
o nucă, hârtie roz –
habar nu am de ce
roz, un ruj în buzunarul
stâng o cutie cu chibrituri,
un nasture, o bomboană nu
știu de ce am luat inima
în pungă, o bucată de pământ.